

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Richarda Bureša a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci odsúdeného **M. U.** pre trestný čin vraždy sčasti dokonanej, sčasti nedokonanej spolupáchatelstvom vo forme pokusu podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. e/, písm. f/ Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 6. novembra 2014, sp. zn. 2 Ntok 3/2014, na neverejnom zasadnutí 10. decembra 2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **M. U.** **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 2. februára 1993, sp. zn. 1 T 62/1992 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. marca 1994, sp. zn. 1 To 37/93 bol odsúdený **M. U.** uznaný vinným z:

- v bodoch 1A, 1D, 7 sčasti dokonanej sčasti nedokonanej vo forme pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. sčasti spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a sčasti samostatného trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. e/, písm. f/ Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.
- v bodoch 1A až 1E trestného činu vzbury väzňov podľa § 172 ods. 1 Tr. zák.

- v bode 1A až 1E trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 171 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.
- trestného činu útoku na verejného činiteľa čiastočne spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., a to v bode 1B podľa § 155 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., v bode 1C podľa § 155 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.
- v bodoch 1C, 2, 3, 5 trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.
- v bode 1C trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.
- v bode 1E trestného činu brania rukojemníka podľa § 234a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.
- v bode 1E trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

na skutkovom základe uvedenom v citovanom rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Za to mu bol podľa § 219 ods. 2 s použitím § 35 ods. 1, § 42 ods. 1 a § 29 ods. 3 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku uložený trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. ho súd na výkon uloženého trestu zaradil do III. nápravno-výchovnej skupiny.

Dňa 13. júna 2014 odsúdený M. U. podal návrh na povolenie obnovy konania, ktorý odôvodnil tým, že podľa jeho názoru vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré súdu neboli skôr známe a ktoré by mohli v spojení s už doposiaľ známymi dôkazmi privodiť iné rozhodnutie o vine a treste. Už od roku 1993 sa v konaní pred Krajským súdom v Bratislave obhajoval tým, že poškodeného F. S. nezavraždil, ani raz ho nebodol a v súčasnej

dobe podľa neho existuje očitý svedok D. B., ktorý mal vidieť ako poškodeného S. bodá nožom T. P.. Uvedený svedok mu to mal povedať s tým, že sa mu ospravedlňoval, že nemohol pred súdom vypovedať pravdu lebo sa obával spoluodsúdených, najmä O. H., ako aj príslušníkov zboru väzenskej a justičnej stráže. Navrhol mu, aby vo veci podal žiadosť o obnovu konania s tým, že tieto skutočnosti pred súdom dosvedčí, t.j. že povie aj to, prečo T. P. poškodeného F. S. zavraždil.

Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd jeho návrhu na povolenie obnovy konania vyhovel, obnovu konania povolil a zároveň zrušil rozsudok, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody na doživotie.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 6. novembra 2014, sp. zn. 2 Ntok 3/2014 podľa § 394 ods. 1 Tr. por. návrh odsúdeného M. U. na povolenie obnovy konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť odsúdený M. U., ktorú bližšie neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti odsúdeného M. U. preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V zmysle § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v tomto ustanovení. V konaní o povolení obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia s výnimkou uvedenou v ustanovení § 401 Tr. por. kedy sa uplatňuje zásada *beneficium cohaesionis*. Z týchto dôvodov je súd v zásade oprávnený sa zaoberať iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (napr. výpoveď predtým nevypočutého svedka), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (napr. zmena výpovede tzv. spolupracujúceho svedka). Pod iným rozhodnutím o vine sa chápe napr. zistenie nových skutočností alebo dôkazov, po vykonaní a vyhodnotení ktorých by mohol byť vyslovený odsudzujúci rozsudok namiesto oslobodzujúceho rozsudku, alebo tiež naopak, prípadne ak by mohlo byť konanie páchatel'a posúdené ako priestupok, či zistenie podmienok umožňujúcich zastavenie trestného stíhania a pod. Ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu. V konaní o povolení obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

V súlade s vyššie uvedenými úvahami a s dôkazmi, ktoré predložil odsúdený M. U., je potrebné vysloviť, že jeho návrhu na povolenie obnovy konania nebolo možné vyhovieť, pretože zákonné podmienky pre takýto postup v posudzovanom prípade splnené neboli a preto krajský súd rozhodol zákonným spôsobom a svoje rozhodnutie aj v potrebnom rozsahu odôvodnil.

Najvyšší súd sa stotožnil so závermi krajského súdu, že dôkazy označené odsúdeným M. U., na ktorých založil svoju obhajobu, nemožno považovať za dôkazy nové, pretože konajúcim súdom boli známe už v pôvodnom konaní. Už v tom čase bolo spoľahlivo preukázané, že odsúdený D. B., ktorý mal v konaní o povolení obnovy konania vystupovať

ako svedok, sa v kritickom čase na mieste vraždy poškodeného F. S. nenachádzal a z toho dôvodu jeho svedectvo nemôže samo o sebe alebo v spojení s už známymi skutočnosťami a dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného M. U.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. decembra 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Richard Bureš

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová